

SAO CÁC CON SỢ HÃI THỂ? CÁC CON KHÔNG CÓ ĐỨC TIN Ơ? (CHÚA NHẬT XII/B)

LỜI CHÚA: Mácô 4,35-40

Ngày ấy, khi chiều đến, Đức Chúa GIÊSU phán cùng các môn đệ rằng: "Chúng ta hãy sang bên kia biển hồ". Các ông giải tán đám đông; vì Người đang ở dưới thuyền, nên các ông chờ Người đi. Cũng có nhiều thuyền khác theo Người. Chợt có một cơn bão lớn và những lớp sóng ủa vào thuyền đến nỗi thuyền sắp đầy nước. Và Người thì ở đằng lái dựa gối mà ngủ. Các ông đánh thức Người và nói: "Thưa Thầy, chúng con chết mất mà Thầy không quan tâm đến sao?" Chỗi dậy, Người đe gió và phán với biển rằng: "Hãy im đi, hãy lặng đi". Tức thì gió ngừng biển lặng như tờ. Rồi Người nói với các ông: "Sao các con sợ hãi thể? Các con không có đức tin ư?" Bấy giờ các ông kinh hãi và nói với nhau rằng: "Người là ai mà cả gió lẫn biển cũng đều vâng lệnh Người?"

SUY NIỆM

Trình thuật Phúc Âm theo thánh Matthêu nơi chương 4 câu 18-22 cho biết bốn môn đệ đầu tiên theo Đức Chúa GIÊSU làm nghề đánh cá. Khi Đức Chúa GIÊSU gọi các ông thì hai anh em Phêrô và Anrê **"đang thả lưới xuống biển"**, còn hai anh em Giacôbê và Gioan thì **"đang ở trong thuyền vá lưới với cha"**. Do đó, khi di chuyển bằng thuyền thì chính các môn đệ chờ Đức Chúa GIÊSU đi, như trình thuật Tin Mừng thánh Mácô ghi lại.

Điều đáng chú ý là thuyền đang ngon trớn, bỗng có một cơn bão lớn và những lớp sóng ủa vào thuyền đến độ thuyền sắp đầy nước. Và Người thì ở đằng lái dựa gối mà ngủ!

Thái độ của Đức Chúa GIÊSU quả lạ lùng! Sao Chúa lại có thể ngủ yên trong khi con thuyền bị chao động mạnh, và nhất là, trong lúc các môn đệ cực nhọc chèo chống, kinh hãi đối diện với cái chết? Chúa không hay biết gì về các hiểm nguy đang xảy ra chung quanh sao?

Thưa Đức Chúa GIÊSU biết rất rõ! Với tư cách THIÊN CHÚA, Đức Chúa GIÊSU biết rõ tất cả những gì đã xảy ra, đang xảy ra và sẽ xảy ra. Thế nhưng, khi lên thuyền, hẩn các môn đệ tự nhủ: "Thầy là Con THIÊN CHÚA, Thầy chuyên nghề giảng dạy mọi người. Nhưng trong lãnh vực chèo thuyền, đánh cá, chắc chắn Thầy không có kinh nghiệm gì hết, chính mình mới là người chuyên môn. Và đây là dịp chứng tỏ cho Thầy thấy mình cũng có tí chút khả năng!" .. Do đó, lúc bình thường đã đành, mà ngay cả khi bắt đầu gặp hiểm nguy, các môn đệ vẫn chưa kêu cầu cùng Đức Chúa GIÊSU trợ giúp. Mãi đến lúc nước ủa vào đầy thuyền khiến thuyền sắp chìm, các môn đệ mới kinh hãi và nghĩ đến Chúa. Các ngài đánh thức Người dậy và còn dám mở lời trách: "Thưa Thầy, chúng con chết mất mà Thầy không quan tâm đến sao?"

Thái độ của các môn đệ là thái độ muôn thuở của con người ở mọi thời đại, mọi nơi, mọi chốn. Đó là thái độ tự cao, tự đại và tự tin quá mức. Đôi lúc còn dám tự xen vào những lãnh vực không phải quyền hạn của mình, đặc biệt là lãnh vực tôn giáo và lãnh vực sự sống. Trong lãnh vực tôn giáo, các nhà cầm quyền độc tài và vô thần tự xen vào nội bộ Giáo Hội của các tín hữu Công Giáo. Trong lãnh vực sự sống, con người tự cho phép quyền giết hại các thai nhi còn trong lòng mẹ, giết chết các người già nua, những người bị bệnh nan y. Con người tự cho phép leo lái vấn đề truyền sinh, tiêu diệt các chủng tộc. Đó là những tội ác khủng khiếp nhất, vừa chống lại con người, vừa chống lại THIÊN CHÚA... Con người quên rằng chính THIÊN CHÚA là Chủ Tể sự sống của muôn vật muôn loài. Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA có quyền quyết định mọi sự.

Trở lại với trình thuật Tin Mừng. Các môn đệ tự cho mình chuyên nghiệp trong vấn đề thuyền chài hơn Đức Chúa GIÊSU. Nhờ hiểm nguy, các ngài mới nhận ra khả năng giới hạn và cái bất lực của con người trước sức tàn phá khủng khiếp của vũ trụ. Nhờ hiểm nguy, các môn đệ mới biết chạy đến kêu cầu cùng Chúa. Kinh nghiệm cho thấy, đôi lúc, hoạn nạn và hiểm nguy là những bài học quý giá, những kinh nghiệm vàng ngọc giúp con người nhận ra sự thật về cái nhỏ bé, giòn mỏng của mình và về quyền năng cùng Tình Yêu vô bến vô bờ của THIÊN CHÚA. Phải, chỉ có Tình Yêu của Chúa mới vô tận, vô biên, không ai lường được cũng chẳng ai hiểu thấu.

Vừa khi nghe các môn đệ nói: *“Thưa Thầy, chúng con chết mất mà Thầy không quan tâm đến sao?”* Tức thì, Đức Chúa GIÊSU chỗi dậy ngay. Người đe gió và phán với biển rằng: **“Hãy im đi, hãy lặng đi”**. Tức thì, gió ngừng biển lặng như tờ. Rồi Người nói với các ông: **“Sao các con sợ hãi thế? Các con không có đức tin ư?”**

“Các con không có đức tin sao?” Đó cũng là Lời Chúa trách cứ từng người, mỗi khi các tín hữu Công Giáo bất loạn âu lo quá đáng về những hiểm họa vật chất và tinh thần đang diễn ra trong xã hội và trong Giáo Hội. Đừng nên quên rằng trong xã hội loài người và đặc biệt trong con thuyền Giáo Hội Công Giáo, Đức Chúa GIÊSU KITÔ luôn luôn ngồi ở đàng lái. Người không ngủ nhưng Người ngồi im chờ đợi. Người chờ đợi bởi vì Người tôn trọng tự do của mỗi người. Người chờ đợi con người biểu lộ cùng Người lòng tin tưởng tuyệt đối nơi sự trợ giúp vạn năng và tình yêu vô biên của Người.

Hãy tôn thờ và cảm tạ tri ân THIÊN CHÚA hàng ngày. Không nên đợi đến lúc gặp hiểm nguy mới kêu cầu cùng Người. Mỗi giây phút trong cuộc sống, cá nhân cũng như cộng đoàn, ước chi từng tín hữu Công Giáo biết đặt trọn đức tin, niềm hy vọng và tình yêu nơi THIÊN CHÚA là CHA Nhân Ái và giàu lòng Từ Bi.

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt